

Csak ezek figyelembevételével állíthatja szerzőnk, hogy Imre Sándor alapvető munkássága után a magyar nemzetnevelés tartalmának kifejtésére nézve még nem igen történtek kísérletek. (12. l.) — A tanulmány második része a népiskola munkáját tárgyalja a nemzetnevelés szempontjából. Szerzőnk nagyon helyesen hangoztatja, hogy az iskola munkájának elsősorban a nevelés célját kell szem előtt tartania; ezen az alapon ad azután utalásokat a nemzeti és közösségi végcélra az oktatás keretein belül való munkálására. Jóindulatú és sok használható ötlete, tanácsa itt is számos naivitással párosul. Pl. a szociális egymásrautaltság érzékeltetésére aligha alkalmas az olyan példa, amely azt mutatja be, hogy mint pusztítják el és falják fel egymást a természeti lények (45. l.). Veszedelemes példa ez a mai időben.

Faragó László.

Harsányi László: Az akarat nevelése a cserkészletben. Sárospatak, 1938. 86 l.

E dolgozat egyrészt az akarat lélektani mivoltát, pedagógiai jelentőségét, másrészt a cserkésznevelést ismerteti, különös tekintettel annak akaratnevelő hatására. Legérdekesebb és legönállóbb részét a magyar cserkészmozgalom jellemnevelő hatására vonatkozó fejezetek adják, ahol a szerző mint gyakorlati cserkészvezető, saját tapasztalatairól is beszámol. Fejtegeti a magyar cserkészlet különleges célját; az emberebb ember és a magyarabb magyar kialakítását, az önkéntességet, mint a cserkészlet legnagyobb mozgató erejét, a cserkészvezető fontos hivatását, a munkára, igazmondásra, önuralomra, közösségre, fegyelmezett életre nevelést, valamint az érzékiség elleni küzdelmet, mint a kamaszkorban levő cserkészifjúság egyik legnehezebb problémáját. A cserkésznevelés végső betetőzését a keresztény vallásos nevelésben látja.

E mindvégig magas erkölcsi színvonalon mozgó könyvecske sok értékes ösztönzést ad az ifjúság neveléséhez és az önneveléshez.

Somogyi József.

Dr. Draskovits Pál: A magyar kisednevelés és kiseddévónóképzés története és jelen állapota. (Közlemények a Szegedi Ferenc József-Tudományegyetem Pedagógia-Lélektani Intézetéből. 40. sz.) Szeged, 1940., 8-r., 144 l.

A szegedi Egyetem Pedagógia-Lélektani Intézetének értékes közleménysorozatában ez már a 40. kötet s ebben nagy örömmel olvastuk a magyar kisednevelést ismertető, eredeti forrásokon alapuló doktori értekezést. Szépfeladata az, hogy szélesebb köröket is tájékoztasson arról az alapozó, fáradságos, gyermekmentő és fejlesztő munkáról, amelyet a magyar óvónők önfeláldozó szeretettel végeznek. Várkonyi Hildebrand professzornak, a szeminárium vezetőjének érdeklődése és figyelme jól látta a magyar pedagógiai irodalom ilyen irányú munkák tekintetében való nagy hézagosságát s így törekedett pótolni a felismert hiányt.

A szerző a kisednevelést ismertető munkájában három irányú célt szolgált. 1. Ismertetni kívánta a magyar köznevelésnek ezt az ágát, mivel még a szakemberek előtt is ez a legkevésbé ismert területe a magyar nevelésügynek. Az a véleménye, hogy a nevelés e területe alapos feldolgozásának